

Sygn. akt II CNP 44/07

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 26 kwietnia 2007 r.

skargi Spółdzielni "K." w P.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w P. z dnia 7 lipca 2006 r.,

wydanego w sprawie z powództwa Spółdzielni "K." w P.

przeciwko Skarbowi Państwa - Prezydentowi Miasta P.

o ustalenie,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 18 lutego 2005 r. Sąd Rejonowy w P. ustalił, że poczynszy od 2003 r. opłata za użytkowanie wieczyste nieruchomości opisanej w tym wyroku wynosi 8.750,43 zł. W apelacji od tego wyroku powódka – Spółdzielnia „K.” w P. domagała się uwzględnienia nakładów poniesionych przez nią na nieruchomość, których wysokość – jako wartość przedmiotu zaskarżenia – wskazała na kwotę 82.168,69 zł. Po rozpoznaniu tej apelacji Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z dnia 7 lipca 2006 r. zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji w ten sposób, że po słowach „wynosi 8.750,43 zł” dodał słowa „z tym, że na poczet różnicy między opłatą dotychczasową w wysokości 1.296,85 zł a opłatą zaktualizowaną w wysokości 8.750,43 zł zalicza wartość nakładów poniesionych przez powoda w wysokości 45.756,00 zł” i orzekł o kosztach postępowania.

Powódka wniosła o stwierdzenie niezgodności z prawem wymienionego wyroku Sądu Okręgowego. W skardze twierdzi, że niezgodne z prawem jest niezaliczenie na poczet zaktualizowanej opłaty rocznej poniesionych przez nią nakładów na nieruchomość w dalszej wysokości 36.413 zł (ponad kwotę 45.756 zł).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wprawdzie w uzasadnieniu wyroku z dnia 7 lipca 2006 r. Sąd Okręgowy stwierdził, że apelacja powódki zasługuje na uwzględnienie, ale z sentencji tego wyroku wynika, że apelacja została uwzględniona tylko częściowo. W sentencji wyroku Sądu Okręgowego brak jest jednakże rozstrzygnięcia o apelacji w części nieuwzględnionej (brak jest wyrzeczenia „oddala apelację w pozostałej części”). W tej sytuacji powódka mogła żądać uzupełnienia wyroku (art. 351 § 1 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.), lecz z możliwości tej nie skorzystała.

Wniesiona przez powódkę skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia dotyczy wyroku, który nie istnieje. Skarga ta jest przeto niedopuszczalna i jako taka podlega odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.)